België

De afgelopen negen jaar mocht ik wonen in de hoofdstad van Europa. Zag ik voorheen Antwerpen als de mooie gezellige stad van België en Brussel als een grauw en grijs bestuursbolwerk, vanaf de eerste dag dat ik in Brussel woonde heb ik dat beeld moeten bijstellen.

Brussel is de allerleukste stad van Europa. De meest noordelijke stad waar nog een Romaanse taal gesproken wordt en daarmee direct ook een bourgondische stad. Wat een cafés en restaurants. Wat heb ik er lekker gegeten en gedronken!

Jopie Euwe-Beaufort (links)

Het meest bekende plein in Brussel is de Grote Markt. In 1695 bombardeerden de troepen van Lodewijk XIV Brussel en de hele Grote Markt brandde af. De Brusselaars lieten zich niet kennen en besloten om de gebouwen rond het plein vóór 1700 weer herbouwd te hebben en dát mooier en rijker dan voorheen. Vandaar al het goud dat er blinkt. En het is gelukt. Bestudeer de jaartallen op de huizen maar. Het is inderdaad een schitterend plein, maar het mag de aandacht niet afleiden van de andere wijken in Brussel.

Brussel is een echte stad, d.w.z. met mooie en lelijke plekken, met rijke en arme buurten. Maar omdat de stad uit 19 aan elkaar gegroeide dorpen bestaat, heeft elke wijk zijn eigen gezellige kern: een plein(tje) met kerk, kroeg en kerkhof.

En veel restaurantjes natuurlijk!

Rond 1900 was België steenrijk. Koning Leopold II liet uit de latere kolonie Kongo rubber importeren en dankzij de opkomende auto-industrie was daar grote vraag naar voor de banden. De rijkdom van die tijd is nog steeds overal te zien: de meest prachtige gevels, vaak in Art Nouveau of Art Deco stijl, vind je zelfs in wat tegenwoordig arme buurten zijn. Helaas zijn er jarenlang nietsontziend juweeltjes vervallen, afgebroken en door moderne, vaak spuuglelijke gebouwen vervangen. Gelukkig bestaat er sinds kort een gevelpolitiek, die nieuwe bouwers dwingt de originele gevel te laten staan.

Ooit werd de karakteristieke Leopoldswijk afgebroken voor de moderne nieuwbouw van de Europese wijk. De regeringsgebouwen liggen niet ver van elkaar. Het is een echte bestuurswijk, met weinig woningen, maar met wel weer veel restaurants en terrassen.

De tegenstellingen in Brussel zijn groot:

tussen arm en rijk

tussen vuil en schoon

tussen druk en rustig

Je kunt er wandelen, je kunt er fietsen. En dat heb ik er veel gedaan.

De plekken waar ik heel gelukkig was waren mijn huis in de Avenue Maurice:

en mijn school, de Europese School Brussel III, waar de kinderen van Europese ambtenaren les krijgen in hun eigen of in hun tweede taal:

De school is met kleuter-, basis- en middelbaaronderwijs in zeven verschillende taalsecties (Frans, Duits, Engels, Nederlands, Spaans, Grieks en Tsjechisch) enorm: ongeveer 3000 leerlingen en 200 docenten. De leerlingen krijgen enkele lastige vakken in hun moedertaal, maar andere vakken in hun tweede taal. Vaak zijn zij van huis uit al tweetalig en leren er op de Europese school nog drie of vier talen bij. En alles vrijwel accentloos. Docenten communiceren meestal met elkaar in het Frans en Engels en ook de post komt in twee talen.

Wat een fantastische tijd heb ik er gehad!